

ALBINA.

Prenumeratiuni se facu la toti dd. corespondinti ai nostri, si de a dreptulu la Redactiune Stationsgasse Nr. 1, unde sunt a se adresá si corespondintiale, ce prescu Redactiunea, administratiunea sáu speditur'a; cãte vor fi postfrãncate, nu se vor primí, éra cele anonime nu se vor publicã.

Pentru anuole si alte comunicatiuni de interesu privatú — se raspunde cãte 7 cr. pe linia; repetitile se facu cu pretiu scãdutu. Pretulu timbrulu cãte 50 cr. pentru una data se antecipa.

de doue ori in septemana : Jot-a si Dominica; éra candu va pretinde imputãntia materieloru, va ési de trei sév de patru ori in septemana.

Pretulu de prenumeratiune,
pentru Austria :
pe unu intregu 8 fl. v. a.
dimetate de unu 4 fl. v. a.
pentru Romania si strainatate:
pe unu intregu 12 fl. v. a.
dimetate de unu 6 fl. v. a.

† **IOSIFU PAPP SZILÁGYI** de Ilyésfalva.

Prepoz. diocesanu gr. cat. de Oradea-Mare, Asistentu Prelatu Papalu, Doctoru in SS. Teologia, Comiliariu la Maiestãti Sale Apostolice Cesare-Regesei si Cameraru alu Stralucitulu Ordu Franciscu-Iosifu I. sol.

in urmarea unui morbu îndelungatu dupa primirea devota a SS. Sacraminte moribundiloru si-a datu sufletulu in mamele Creatorelui, in 5 augustu a. c. la 7 ore antemeridiane, in anulu '61 alu vietii si 11-le alu guvernãrii Diecesei succedute grigii sale arhieresci.

Remasitiile pamentesci ale acestui mortu mare encomiatu atãtu pentru zeitate sau apostolicu, cãtu si pentru iubire de patria, carele a fostu totudeun'a sgerulu paditoriu alu credintiosiloru dupa siera propitiatorã aretata a satoriu astadi 9 aug., la 7 ore dem. 3 ore se transportara solenu in baseric'a catedrala, de unde apoi se asediara la repausu, dupa ritulu basericeii greco-catolice, in cript'a contigua.

I dicemu din totu sufletulu si din inim'a: **Sé-i fia tierin'a uilora si memori'a eterna!**

Pesta, in 9 aug. n. 1873.

Tôte foile straine, fora deosebire de partida, éra ai incepu a se ocupã de schimbarea veduvitulu scaunu metropolitani gr. or. romanescu, si tôte, cele natiunali casti cele guvernamentali, vroca regimulu a se folosi de dreptulu premiei inspectiuni si prin essercitiulu statui dreptu — restalmacindu-lu din sãu dupa draga voia loru, sè lucre intru o persóna, despre ale càrei „sèmente magiare” este convinsu din portura si din faptele lui din trecut si de astazi. Éra foile guvernamentali mergu la departe si dicu cã, de metropolitulu basericeii gr. or. romane, mai vertosusituatiunea de astadi, numai unu barbu filomagiaru este de doritu si fiindu — dupa a loru parere, adeveratitici si statulu magiaru potu fi numai ce tieniu la politic'a guvernulu acelu, urmatorulu fericitulu Andreiu ce sè fia o persóna aderinte guvernulu.

Diariulu „Kelet” si „P. Napló” au o frica cã ultramontanistii, „cu Bãta in frunte,” vor reesi prin „intrigele” prin'a loru, si in acestu casu se va schimã numele si memori'a marelui Andreiu. La aceste veleiatãti de magiari si isuistice argumentãri, observãmu unu simplu cã, consentimú cu „Kelet” invocãmu geniulu celu bunu alu natiei, ca sè ni dee unu „demnu urmatorulu alu lui Andreiu;” demnu insa nu sè fia de cãtu acelu, pentru carele se pronunçia adeverat'a opiniune publica a poporulu credintiosu romanu: votulu loru alu Congresulu. —

Parlamentulu Angliei s'a incheiatu sãng. printr'unu scurtu mesagiu alu reál. In acest'a se constata progresulu tierin'a facutu si face pe tôte terenele comerciali si economice si se accentua — dupa datin'a vechia, referintiele amicalu cu statele straine. Casetoriei ducelui de Edinburgh, fiulu reginei, cu marea ducesa Maria Alessandrowna, fi'a imperatorulu Russiei, se atribue mare importãntia politica in cestiunile comune din tãri ale acestoru doue mari poteri. — Fusionea Orleanistiloru si a Legitimistiloru, acestoru doue familii pretin-

dinte de tronu in Francia, este acú evenimentulu mai importante in politic'a esterna. Contele de Parisu, reprezentantele Orleanistiloru, a salatatu pre contele de la Chambord, Henricu V. capulu si reprezentantele Legitimistiloru, de personificatore alu principiu lu monarchicu in Francia.

Astfelu Orleanistii, pentru a vedè odata restabilita Monarchi'a, au renunçiatu deocãmdata la Tronu, in favóra Legitimistiloru; dicemu „deocãmdata”, pentru cã Henricu V. ne avendu nici unu descendinte, de urmatoriu alu seu va adoptã pe contele de Parisu, reprezentantele partidei orleaniste. Acestu compromisu insa trebe sè vina naintea Adunãrii natiunali, cãci aci trebe sè se proclame Monarchi'a. Se intielege cã Bunarpartistii mai bine se vor alaturã Republicaniloru si vor votã contra redicãrii unui Tronu, pentru rivalii loru, si asta atentatulu Orleanistiloru si a Legitimistiloru asupr'a Republicei si a tierii, dóra nu va succede.

In alu VII-lea anu de patime! O constatare obiectiva.

II. In nrulu 50 am ajunsu pana la enunçierea cã:

„Némtulu, — séu adeca politic'a cea nãlta din Viena, — ne-a datu preman'a magiarulu, pentru ca acest'a sè ne faca revolutionari si rebeli;” — si am promisú cã — ori cãtu impare de desinchiatã acéstã enunçiatune, noi o vom sustiené cu date si argumente seriósé, — nu chiar ca de intentiune, ci in totu casulu de consecinta naturale a politiceii magiare de astadi.

Noi am aretatu cã — naturalminte si onorabilminte — care este scopulu statulu de dreptu si de cultura, si am provocatu date positive, ca totu atãtea dovedí, cumca spre acestu scopu de feliu nu, ci totu mai multu indepartãndu-ne de la elu, mergemu cu politic'a domnilorú de la putere.

Catã aceste dovedí si pentru scopulu argumentelorú nostre, noi mai adãugemu la acestu locu cã:

pre cãtu timplu ori-cine, fia *Deák* séu *Szlávy*, *Olteanu* séu *Bohatielu*, nu ni va scí citã date positive, vizibili séu pipãibili si respective matematicamente calculabili — despre aceea,

cumca de la 1867 in cõci, scõlele nostre inflorescu, institutele mai nalte de cultura ni se sporescu, si inca din îndemnulú si cu ajutorulu statulu séu alu regimulu magiaru;

poporulu nostru prosperèdia si se semte ferice sub nou'a sistema; — séu celu pucinu, cã totalitatea tieriei si specialu a natiunei nostre se semte mai bine de cãtu sub sistemele de pana acú; —

pana atunci noi moralmente si legalmente suntemu îndreptãtiti a sustiené, si — cu vóce innalta vom afirmã, cumca *domnirea magiara, inaugurata la 1867 ne duce pre noi si tier'a spre reu, la perire chiar!*

Si — in astfelu de situatiune noi, ca patrioti sinceri, ne credemu deplinu îndreptãtiti a intrebã:

Ce — propriaminte vreu domniú de la putere? Ce atientescu ei prin politic'a, sistem'a, administratiunea lorú?

Ce este scopulu statulu lorú, càruia pretindu sè subordinãmu tôte interesele nóstre??

Sè consultãmu creatiunile lorú, apariuniile invederate ale activitatei lorú de *siesse ani*; cãci — securu numai acestea potu sè ni spuna adevèrulu.

Vorbele — ori cum si ori prin cine manifestate, mãcar chiar prin legi si

prin nalte decrete, potu sè fia mintiune: *faptele in sine pururiã cuprindu realitate, adevèru.* —

Ce deci este ceea-ce ni bate la ochi, ce vedemu si semtimu ordenarminte manifestandu-se in activitate domnilorú cã la putere, in tóta viét'iã publica, ba — pana chiar diosu in casuti'a tierãanulu? Éca ce:

Aceea cã, dd. magiari — mai si mai antaiu de tôte, cu rigurositãte, cu ori ce pretiu, prin ori ce medilóce — tundu oblu a ocupã ei eschisivminte intréga puterea de statu, cea legelativa judecatoresca si administratiunale, d'impreuna cu tôte resursele statulu; ér pre celelalte elemente ale tieriei, specialminte pre *natiunle nemagiare*, a le eschide si degradã, *facendu-le numai unelte, numai turme de exploatatu.*

De aci, in legelatiunea tieriei faptore senguru îndreptãtitu este *numai magiarismulu*; ce spre a se poté sustiené si perená, legile electorali — parte sunt *nedrepte pan' la scandalu*, parte se aplica cu *nedreptate pan' la scandalu.*

In intregu aparatulu administratiunale alu regimulu centrale — poporulu séu democrat'ã, dar specialminte, *natiunle nemagiare nu sunt reprezentate de feliu*; n'au unu votu propriaminte alu lorú, nu cumpenescu nemic'a, chiar casi cum nici n'ar essiste, cu atãtu mai pucinar formã maioritãtea sarcinelorú publice, si ar avè interese vitali de sustienutu.

Pentru cultur'a claselorú mai nalte a societãtei, a nume a aristocratiei si a virilistiloru, a *favoritiloru sistemei*, se deschidu scõle si se dau pe fie-care anu *milióne din pung'a tieriei*; pentru cultur'a miliónelorú de poporu, si a nume a celorú 6—7 milióne de poporu nemagiaru din Ungaria, Transilvania si Banatu — nu se dà mai nemic'a, mai nici unu cruceriu; ba organele politice nemedilocite chiar o impedeã si o facu *neposibile*; peste totu numai si numai *cultur'a magiara si magiarisarea tieriei se priginescu prin toti fãptorii publici, de ssusu pana diosu.*

In cifre apropiative vorbindu:

Unde — buna óra la anulu 1860 erau 4000, si la 1866 — dóra 8000 de individi magiari ce se nutriau din pung'a statulu si trageau la anu — dóra 3, respective 6 milióne de fiorini, astadi dejã vor fi celu pucinu vr'o 30,000 de domni magiari, cu folóse de vr'o 25—30 de milióne de fiorini pe fie-care anu.

Unde — buna óra pan' la 1867 limb'a magiara se practicã si propunea intre nema giari la 1000 de locuri, astadi se propune si practica la 10,000 de locuri!

Unde — pre scurtu vorbindu, — pana la 1860 si resp. 1867 elementulu magiaru trageã din folósele vietiei publice ale tieriei spre nutritie sa — dóra 4—5, resp. 9—10 milióne, séu in proportiune — cam 50—60 de procenté, — astadi acelasi elementu absórbé — 99 de procenté, in valóre de 70—80 milióne fiorini!

Cine s'ar indoi despre acést'a, ié-si usteníl'a de a calculã nitielu — *tôte mtille de avantajã*, cãte au devenitu domenulu elementulu magiaru prin darea tieriei la discretiunea sa, si — se va convinge pre deplinu, cã noi nu essagerãmu, ci dicemu — *probabilminte multu mai pucinu de cãtu ce e adevèrulu, realulu, calculabilulu. Dar inca necalculabilulu cãtu va fi!*

Deci ce urmèdia din aceste date apropiative?

Evidentminte nemicu alt'a, de cãtu

cã *tiént'a*, *scopulu* statulu dloru magiari si alu sistemei lorú dualistice in fapta e — *magiarisarea tieriei*, prin *magiarisarea popóralorú*; ér *magiarisarea popóralorú prin denegarea séu impedecãrea culturai lorú naturali-natiunali, prin eschiderea lorú; dela viét'iã publicã, si avantajele aceste a*; in scurtu — *prin detragerea midilócelorú materiali si morali de essistintã, progresu si prosperare de la acelea ca atari, si destinarea tuturorú numai pe sém'a elementulu magiaru.* Cu unu cuventu:

Prin prefacerea maiestrita si fortiãta a tuturorú elementelorú si intereselorú statulu — in magiare. —

Pre temeulu celorú premie, asiã credemu cã — nime nu ni poté denegã îndreptãtirea d'a afirmã si sustiené nãlta si resolutu, cumca — *din tóta politic'a si portarea stepãnerei magiare de la 1867 si pana astadi — numai si numai acést'a, adeca magiarisarea, se poté deduce cu positivitate.*

Nu ne indoimu cã domni magiari si organele lorú vor negã acést'a; dar — én sè vedemu, in faci'a datelorú citate, ce va sè dica a negã aretatulu scopu?

A negã acestu scopu alu statulu magiaru, alu sistemei dualistice de astadi alu activitatei de pana acum a stepãnerei magiare, este — **a condemnã acestu scopu**; adeca: a *nu-i recunósce logic'a, morãl'a, oportunitatea*; cu unu cuventu îndreptãtite.

Este — a-lu recunósce de *nepatrioticu*, de — *nãlta criminalu chiaru!*

Este: a *ni justificã — temerile nóstre, iritatiunea nóstra, combaterile, opoziitiunea, alarmulu nostru!*

Este: a *dechiarã de — misiei si ticalosi pre cei nepasati ai nostri, si de — stupidi séu perfidi pre toti cei ce spriginescu sistem'a si politic'a guvernulu de astadi.*

Pentru cã — nu este cugetabili, ca cineva sè nege unu scopu, o tiént'a, spre care invederatu ducu toti pasii, *tôte faptele*, de cãtu numai candu acelu scopu este *reu*, este *nemoralu*, este *criminalu*; si — pentru cã nu este cugetabilu ca cineva — cu minte si de omenia, *sè spriginésca unu atare scopu.*

Acéstã recomandãmu, acést'a rogãmu sè judece si recugete bine toti cei ce au mai pastratatu unu picutiu de umanitate in peptu-si, *de ssusu pana diosu!*

Noi deci tienemu de probatu, deplinu probatu, prin date si fapte si apariitiuni positive, — dar diaristic'a magiara mai preste totu si recunósce, cã *scopulu supremu, tiént'a principala a statulu magiaru de astadi e: magiarisarea generale.*

Ei bine, noi dorimú, si vom fi pré fericiti, déca din partea fãptoriloru supremi de statu *acést'a se va negã* si *déca* prin date positive *ni se va dovedí contrariulu*; dar pana atunciã noi — repetimú, cã pe temeulu adevèrulu ce-lu constatarãmu suntemu îndreptãtiti, si — ca patrioti sinceri si ómeni de omenia suntemu detóri chiar, a pasi mai de parte, argumentandu asiã:

Scopulu supremu, tiént'a principalã a dloru magiari, adeca *magiarisarea generalã a tieriei* — séu este *realisabile*, séu nu.

Noi credemu cã — déca este *naturalu*, poté sè fie *realisabile* — pre cale naturale; ér déca este *nenaturalu*, séu

Din comitatul **Satmarului**, in iuliu.

(Starea scolarilor romani din comitate; — revindicandu meritul celorlalti intr'adeveru bi-meritati de cauza.) In nr. 27 alu „Fed.“ Armenopolitanulu“ a aflatu de bine, in inte-pretulu sau propriu, a sparia lumea, ca Roma-nismulu intr'unu comitatu din Ungaria, in Ugochia, ar fi — prin nepasarea preotimei roma-ne de acolo, periclitatu, respective amen-entiatu de magiarizare, si osenditu la sôr-teea Doroghaniloru — a unui tienutu din cot-tila Sabolciu, candu-va romanescu, era acum in totulu magiarisatu.

Facia cu aceste assertiuni am aretatu intr'unu artielu, datu in 26 aprilu in Baia-mare si publicatu in nr. 31 din a. c. alu „Fed.“ cumca Romanismulu — nu in Ugochia amenintiatu de sôrtea Doroghaniloru, adeca magiarizare, ci in unele comune romane din totulu Satumariulu.

Si „Armenopolitanulu“, celu ce in nr. 27 alu numitei foi a invocat provcedenti'a Romaniloru spre salvarea Romanismului din Ugochia, acuma facia cu assertiunile mele, ca Romanismulu in unele parti din Satu-mare e amenintiatu de sôrtea Dorogha-niloru, vine in corespundenti'a sa din nr. 38 alu „Fed.“, a ne assecura, si inca de repetite ori, „ca n'are intentiune a face cea mica reflexiune a supra acestoru asser-tiuni; ca n'are scopulu a se demite in cen-sura acestora.“

Va se dica, densulu cestiunea ca: ore amenintiatu e Romanismulu in Satumare, nu e de lipsa a o debate; si acest'a atunci, candu si-a alesu misiunea apostolica a cen-sura Romanismulu din Ugochia si a invocâ provcedenti'a Romaniloru spre salvarea lui. Elu interesâza de Romanismulu din Ugochia si voiesce de locu a se interesâ de celu din Satumare; pentru ca parochi'a cea mai vechia din dieces'a Gherlei, Turtiu — o comuna romana cu 2800 de suflete — acum va-nta, e situata — din intemplare — nu in totulu Satului-mare, ci in Ugochia! . . .

„Ceea ce l'a indemnatu pre densulu la scrierea duplicei sale este: salvarea onô-rii aloru trei barbati atacati, si nu cen-sura Romanismului;“ pentru ca — asta se vede, s'a temutu, ca nu cumva facendu acê-nta, s'fi silitu a recunosec adeverulu, si a compromite barbatii, a caroru onôre a amenit a o salvâ.

Zelosulu romanu „Armenopolitanulu“, spre a salvâ onôrea barbatiloru atacati, a aflatu de bine a scrie: ca cu sum acum fora ca-pacitate, cultura si caracteru, — si a dice: ca eu am preferitu mendaciulu adeverului atunci, candu am disu ca in Seini, Satumare si Bissadu nici urma nu este de scôla roma-nesca.

Si facia cu acestea tote, dte Armenopo-litanu, ca de una parte s' se veda ca: sunt de mentiuni cele scrise; de alt'a — s' se la-muresca lucrulu, — vinu a te rogâ, ca deca tu binevoitu a te ingrigi de Romanismulu din Ugochia, s' binevoiesci a arunca o privire si la Romanismulu din Satumare; Vina dle! Vedi dle, dupa logic'a nôstra baianarcana, uni-tatu talismanu alu nationalitatii este mize-ri, si pogaci'a; vedu ca suntemu in mare ra-nire; deci vina si ni spune si ne invetia, ca nu miseri'a si pogaci'a, ci biseric'a si scôla sunt acei factori, dela carii am potè asepta conservarea Romanismului prin Satumare, si acênt'a noi pre aici inca nu o-am sciutu! Numai acum am aflatu chei'a, cu ajuto-riulu careia vomu s' patrundemu in secre-tul lucrului, vom s' cunoosemu la care stadiu a ajunsu procesulu pentru vietia a or-ganismului din cestiunc. Vina dar s' lu essa-minamu la partile principale: la Seini, Sa-tumare si Bissadu. Sê vedemu in tote trole locurile, ce activitate desvolta biseric'a si scôla spre salvarea Romanismului in aceste tienuturi, infectiunate de epidem'ia magia-riaric'i.

Sê vedemu biseric'a. „Barbatii ataca-ti“ — preoti din aceste parti principale ale Satului-mare, adeca din Seini, Satumare si Bissadu — „sunt in procesu continuu cu in-sin poporenii lor.“ Procesele de asta na-tura au consecinta naturale, ca malecontentii se instraina de biserica; prin nrmare resul-tatulu activitatii acestui factoru pentru par-tea instrainata de biserica, in Seini si Bissadu se reduce la — nulla, èr in Satumare, unde dlu Branu fû — in urm'a unui procesu cu poporenii sei — constrinsu a si parasî bi-

seric'a, — acestu factoru a incetatu cu totulu a-si desvolta inriurint'a sa datatoria de vietia nationala. Acênt'a o va fi sciindu si „Armenopolitanulu“, ca in biseric'a din Satu-mare de pre amvonu nu mai resuna dulcea limba romanesca, ci — cea magiarisca.

Sê vedemu apoi scôla. Am disu ca in acestu opidu, cu preste 2000 de locuitori roma-ni si centru a unui cercu romanescu, nu se afla nici urma de scôla romanesca. Apoi am mai disu, ca in centrulu unui altu cercu roma-nescu — in cetatea Satumariulu, precum si in alu treilea, in Bissadu, n'a succesu a infintia scôle romanesci corespunditòria. Si „Armenopolitanulu“ in nr. 38 a „Fed.“ dice ca: „eu am preferitu mendaciulu adeverului atunci, candu am disu, ca „in Seini, Satu-mare si Bissadu, nici urma nu este de scôla romanesca!“ S' nu cugete „Armenopolita-nulu“, ca me voiu escusa „cu nescintia“ ori „cu informatiunea partiala,“ ca s' fiu sai-vatu. Eu n'am disu, ca in Satumare si Bissadu nu se afla nici urma de scôla; ci am disu, ca nu sunt corespunditòrie — nu legi-loru ungueresci de instructiune, ci chiamarii de a salvâ Romanismulu; adeca, nu sunt in stare ca s' potemu asepta dela cle conserva-rea Romanismului din aceste parti, infecti-uate de epidem'ia magiarisarii. Sciu ca se afla in Satumare o scôla, asia numita „romane-sca“, si in Bissadu una ca vai de ea; apoi ca in Seini de mai multi ani nu este nici urma de scôla romanesca, o scie si „Armenopolita-nulu“ din vecinatatea Seiniiloru; ci densulu ca se „salve onôrea“ dlui Manu, dice ca: dlu Manu a infintiatu si sustinutu duce clase elementare; inse nu dice, ca sustiene si astadi. Si totusi eu am „preferitu mendaciulu adeverului!“

Inse de ora-ce exista scôle romanesci in Bissadu si Satumare, se vedemu in câtu corespunditu acestea chiamarii de a salvâ pe Romanii de acolo de magiarizare.

Scôla din Bissadu am disu si dteu ca — nu e corespunditòria. Èta cum.

Ordinariatul de Gherla, tômn'a trecu-ta a denumitu de docente unu individuu preste voi'a lui la statiunea doctentiale din Bis-sadu, dotata cu 200 fl. v. a. si dupa-ce acênta — din cauza ca solutiunea e pre putiena — ni a voitu s' primisca, — Bissadaniu au mai chiamatu pre unu preparandu absolutu si de-ôra ce nici acênt'a n'a primitu, de atunei potè ca s'a aflatu, de s'a aflatu vre unu obsitariu intreprinctoriu, ca s' puna la pusunariu aceste 200 fl. v. a. Inse Bissadulu e o comuna romana cu aproape 2000 de locuitori intr'o stare materiale nu dintre cele mai rele; apoi si dupa „Arm.“ e centru a unui cercu romanescu, inse remasu in res-pectulu culturai indereptulu altoru tienuturi romane din Uguaria; si totusi dlu „Apos-tolu“ din acestu tienutu, cu tote ca de diece ani sunt de candu este tramisu a vesti Bissadu-niloru „credenti'a mantuitoria“, pana acum totusi n'a ajunsu a li vesti nici barem ade-verulu principalu a cred ntiei nôstre roma-nesci ca: *poporul romanu numai prin cultura nationala romana potè s' ajunga la destinati-nea s'a*; n'a datu semne ca sentiosce necesi-tatea unei scôte bune centrale pentru bietulu poporu romanu din tierâ; nu, caci banii basericesci — sudôrea bietului popôru din Bis-sadu — in locu s'ii sporisca, ca s' servisca de baza invetiametului — i-a spesatu fa-cendu-si grasduri grandiose de piatra pentru vitele sale. Nu asia lucra Apostoliu adeve-rati ai Romanismului! Daca respectivulu mecenate alu dlui „Arm.“ era — nu apos-tolu, ci numai romanu bunu, atunci ar fi trebuit s' sentiesca adunca in sufletulu seu necesitatea unei bune scôte centrale pentru tienutulu romanescu din Ugochiau centrulu in Turtiu;

Sêu dôra „Arm.“ ori clientulu dniei sa-le (caci ambii sunt un'a si aceasi persôna din Bissadu) erode ca Romanismulu se va salvâ cu astu felu de scôle, cum e cea din Bissadu? Sêu se va salvâ in Seini si fora de scôla. nu-mai prin meritele“ dlui Manu?! — Inse s' vedemu si scôla romanesca din opidulu Satumariulu.

Acênta scôla, asia numita „romanesca,“ nu e alt'a, de câtu o scôla confesiunala gr. cat. infintiatâ — dupa „Arm.“ — de Dnu Branu, astadi cu limb'a de propunere es-chisivu magiara, prin urmare numai dupa nume romanesca, caci intr'adeveru este ungu-risca, adeca capabilisima a magiarisâ po-

porulu romanu preste 2000 de suflete din opidulu Satumariulu; inse ea totusi se nu-mesce „oláh iskola“, demna sora a celei din Doroghu, éra si „oláh iskola“ botediata.

Si domniloru, acestea tote intru glori'a Apostoliloru si a dlui Branu, încâtu nainte-a acestuia „s' ni deslegamu curelele incalt-timenteloru!“

Deora-ce deci activitatea factori-loru chiamati a salvâ in Satumare Roma-nismulu, adeca activitatea si influinti'a beserice-i, dar mai alesu a scôlei, prin unele parti ale Satumariulu e cu multu mai neinsenata, de câtu ca dela acênt'a s' potemu asepta re-sultate imbucuratòrie, — prin alte locuri acea activitate si influinti'a morala a incetatu cu totulu; inse mai alesu pentruca poporul de prin aceste parti e in atingere continua cu magiarii, si-i este cu putintia a invetiâ, limb'a magiara, ba pan'acuma in cea mai mare parte a si invetiâ'o, si insetatu fiindu de cultura, in lips'a de institute romane — se adapa din sorginte magiaru; am crediutu, si credu si acuma, ca prin aceste c Romanis-mulu de prin aceste parti amenintiatu, si nu „prin sentimentele cuiva inflacarate nati-onale,“ cum ar vrè Armenopolitanulu.

Câ ore fost'a aceste argumentatiuni ne-logice si ore vatomatu-s'a prin aceste onôrea cuiva: judece cei chiamati era nu „Armeno-politanulu,“ caci a se face jude propriu in cauza propria — nu este erlatu. Eu nu am avutu scopulu a descalti moritele seu pe-catele cuiva, acênt'a fiindu unu lucru secunda-riu facia cu importanta cestiunii subversinte.

Acuma in sa dupa-ce „Arm.“ ca s' „sal-veze onôrea barbatiloru atacati,“ s'a apucatu a insira — essagerandu, „meritele barbati-loru atacati,“ si de-ôra-ce essagerarea mi-se pare si in acestu respectu a fi daunosa: vinu a-mi face reflexiunile si in acênta privintia.

Dlu Manu a facutu la planuri de gim-nasiu, de scola reale in Seini; inse va fi sci-indu si „Arm.“ ca acestea au remasu — pla-nuri. Ce e dreptu, Manu a adunatu spre ac-estuu scopu; inse ce s'a facutu cu aceste ofe-rite, asemene pote numai „Arm.“ va fi sciindu. Nu cumva din acestea s'a formatu averile „economisate“ de Dnu Manu biserice-i sale? Apoi biseric'a „marétiâ“ se face in contra si preste voi'a dlui Manu; potè — pentru ca s'au aflatu contrari de aceia, carii s'au te-mutu de realizarea planuriloru dlui Manu; adeca de aceia, ca nu cumva aceste aver-s' se intrebuintieze spre a pune in lucrare propagand'a romana prin infintierea insti-tuteloru de invetiametu romane. planisate de Dnu Manu, si din asta cauza sternindu in poporul din Seini dorint'a de a avè biserica „marétiâ,“ au lucratu spre a nimici planurile dlui Manu. Pôte de aici s'a escatu conflictulu intre Dlu Manu si poporenii sei, apoi „procesulu.“ „Urmârilu-su triste;“ ca averile economisate nu mai servescu ca baza de invetiametu; acelea sunt luate de la Dlu Manu, si se intrebuintieza spre edificarea biserice-i „merétiâ.“

Sê vedemu acum si pre barbatulu in naintea caruia „s' ni deslegamu curelele incaltimenteloru.“ Am vediutu ca cei doi factori in Satumare — dupa „Arm.“ spre cea mai mare glori'a a dlui Branu — au ajunsu a fi nisce medilóce forte capabile de a magiarisâ cu totulu pre poporul romanu din acestu opidu. Sê vedemu acuma cated'r'a roma-na dela gimnasiulu magiaru din Satu-mare. Dlu Branu a muncitu pentru dotarea acestei catedre. Totu in acestu timpu s'a aflatu prin Ungaria si alti barbati, carii au mun-citu in acênta privintia, si in specie in partile nôstre pentru dotarea catedreloru romane de la gimnasiale magiare din Baia-mare si Sighetulu Marmatiei. Inse — dupa „Arm.“ numai naintea dlui Branu „s' ni des-legamu curelele incaltimenteloru;“ caci ceialalti nu sunt „Apostoli;“ si in specie dlu Protopopu de Baia-mare, acelu „capu ved-uitu alu clichei nôstre,“ care ca s' puna in in vedere batatória la ochi necesitatea d'a in-fintia o catedra romana la gimn. magiaru din Baia-mare, a propus studentiloru gra-mati'o romana mai bine de unu anu — gra-tis, — dupa „Arm.“ nu face alt'a, de câtu blateraze: „cu atari ômeni nici in raiu;“ si spre cea mai mare rusine a lui fia disu ac, ca cei doi factori, biseric'a si scôla din Baia-Mare, din acestu opidu de asemene im-prejurari ca ale Satumariulu, inca n'a „ar-unsu“ fi, ca in Satumariu, nisce medilóce

de magiarizare, ci au remasu, si vor remané medilóce pentru propagarea culturai nati-onale romane.

La assertiunile „Arm.“ privitòrie la preotimea romana din Ugochia ar fi pe-catu a reflectâ din simpl'a cauza, ca nu me-rita a ocupa spaciulu unui organu de publi-citate, — si a intretienè pre onoratiu lectori cu refrangerea unor assertiuni ca acestea s'ci si gôle.

Si in urma, câ ore ajunge-va Roma-nismulu din unele parti ale Satumariulu, astadi amenintiatu de sôrtea Doroghaniloru, la ace-asta sôrte, nu se potè aserâ cu certitudine; de-ora-ce si pentru partile aceste potè s' se afle barbati, cari intr'adeveru se potè numi „Apo-stoli,“ cum se afla destuli in cele alte parti ale Satumariulu, si carii vor vesti: *ca popo-rulu romanu numai prin cultura nationala roma-na va potè ajunge la destinatiunea sa. Ba avemu sperantia firma, ca „ordinariatul de Gherla,“ „Alessulu providentiei,“ Episcopulu nostru va ingrigi, ca in partile romane, nu numai ale Ugochiei, ci si in tote partile, mai alesu inse in cele din Satumariu, unde elementulu romanu e periclitatu, va tramite protu cu nalta missiune de Apostoli in sensulu adeveratu alu cuventului, era nu in sensulu aplicatu de „Armenopolitanulu;“ ci de aceia, cari au doveditu prin fapte abilita-tea loru de a elupta rezultate imbucuratòrie in interesulu Romanismului. St. P.*

STATUTELE

Reuniunei invetiatoriloru romani gr. ort. confesio-nali din inspectoratele Timisòra si Vinga.

I.

Scopulu Reuniunei.

§. 1. Reuniunea acênt'a are de scopu naintarea invetiametului, promovarea cul-turai populari, latirea cunoscintelor si es-perintieloru celorlalti mai practice pe terenulu sciintificu-pedagogicu, latirea celui mai core-spunditòriu metodu de propunere, imbuna-tirea stârei materiali a invetiatoriloru si infintierea unui fondu invetiatorescu, din care s' se pota sprigini naintarea invetia-mentului si ajutorâ invetiatorii nepotintiosi de a portâ oficiulu, precum si veduvelu si orfanii acelor'a.

II.

Membrii.

§. 2. Membrii reuniunei se impartu: in ordinari, fundatori, ajutatori si onorari.

a) Fiecare invetiatoru si sub-inveti-a-toriu din aceste inspectorate este membru ordinariu, si adeca de la scôlele din subur-bile Timisòrei, anume din Maere 1. din Mechala rom. St. Ilie 1, apoi din Snu Mi-chailu rom. 2, din Secusigiu 2, din Ianova 2, din Beregeu 1. Mosnitia 1. St. Andrasiu 1, Rometea 1, Pustinisiu 1, Utvinu 1, Cerneciar 1, Ghiroda 1, Siagu 1, Ghirocu 1, Med-vesiu 1, Bucovetiu 1, Bazosiu 1, Chisioda 1, Pobda 1, Fenlacu 1, Munariu 1, Vinga 1, Seceniu 2, Calacea 1, Bodrogulu vechiu 1, Bodrogulu nou 1, Hodoniu 1, Izvinu 1, Ba-rateaz 1, Monostoru 1, Muraniu 1, Partia 1, Bencecu 1, si Jadani 1. Èra decumva din membrii presintu unulu seu altulu, casual-minte s'ar mutâ in altu postu, sub altu in-spectoratu, si de acolo ar contribui regulatu refuirea tacselor, unulu ca acênt'a s' con-serva categori'a de membru ordinariu si mai departe.

b) Membrii ordinari cari 'si vor petâ caracterulu moralu invetiatorescu, dupa trei dogeniri din partea adunarii generale noi-n-dreptandu-se, vor fi eschisi din Reuniune, si reuniunea va fi indreptatita a li aretâ la lo-culu competinte.

c) Membrii ordinari au dreptu in adu-nâriile reuniunei a face propuneri, interpola-tiuni, a tienè vorbiri sciintifice-pedagogice, a se consulta si a decide afaccrile agende cu majoritatea voturiloru, in fine a alege pe diregatorii reuniunei si a fi alegibili.

§. 3. Membrii fundatori potè fi toti a-ceia individi nepetati si trecuti celu pucinu de 20 de ani, carii contribuescu odela pentru totdeauna pe partea fondului reuniunei 20 fl. v. a. seu depunu obligatiune esecutata de 6 procente.

§. 4. Membrii fundatori potè fi indi-vidi cu caracteru nepetatu si celu pucinu de 20 de ani, comunele, corporatiunile etc. ce vor contribui dupa buna vointia la fondulu reuniunii.

§. 5. Membrii onorari vor fi acelea persoane de ambele sexe alese de catre adunarea generala, carii s'au distinsu in lucrarile scolare, stiintifice, pedagogice, prin concursu lor materialu ori spiritualu.

§. 6. Membrii fondatori au totu acelea drepturi, cari competu membrilor ordinari, si sunt descrise in §. 2. lit. c.

§. 7. Membrii ajutatoari au dreptu in adunările reuniunii a face propuneri, a tinea vorbiri stiintifice, pedagogice, si peste agende votu consultativu; totu aceste drepturi au si membrii onorari.

§. 8. Membrii eliminati din sinulu reuniunii si-perdu toate drepturile facia de reuniune, romanendu tacele, respective ofertele solvite cassadei reuniunii, in privintia carora nici candu nu vor ave regresu.

III.

Medițiile Reuniunii.

A. Convenirea.

§. 9. Membrii reuniunii se vor aduna in totu anulu o data, si a nume pe timpulu fierloru de toamna, in diu'a si locul prefaptu de adunarea generala a reuniunii.

Pentru agendele intrevinende sub decursulu anului, care nu potu suferi amenare, se va aduna comitetulu reuniunii in tempu oportunu, fora detrimentulu prelegeriloru.

Despre afacerile comitetului de preste anu se va relatiunã prin notariu in adunarea generala.

§. 10. La adunare fie-care membru ordinariu este indetorat a participã, escusabilu e numai celu cu cauza credibila; celu ce absenteza din nepasare e supus la multa banala pentru fondulu reuniunii, dupa cum va afã adunarea de bine.

§. 11. La adunare se vor pertractã teme diverse, dupa cum arãta scopulu reuniunii, se vor face motiuni si reflexiuni asupra metodului de propunere, recensiumi asupra cartiloru scolare etc. adunarea va cercetã si delibetã despre administrarea si manipularoa fondului, si va preliminarã sum'a de bani, ce va afã de bine a o intrebuintã spre scopulu reuniunii, dupa preserisele §. 1.

§. 12. Pentru urgintia pertractãriloru, adunarea se pôte imparti in sectiuni.

§. 13. Adunarea generala in totu anulu va alege si tramite dintre membrii ordinari ai reuniunii, unulu, doi sau si trei individi, ca sã cerceteditie scõlele, institutitele si reuniunile cele mai renumite din patria ori strainetate, acolor'a se va asigurã din fondulu reuniunii spese de caletoria, fiindu ei apoi indetorati, unulu câte unulu cunoscutiile si esperintiele facute ale comunicã la adunare.

B. Contribuirea.

§. 14. Membrii ordinari ai reuniunii au a solvi din salariulu loru anualu, computandu-se si emolumintele in bani, din tota sut'a de fl. 2 % la fondulu reuniunii in 4 rate, si adeca la 1. octobru, 1. ianuariu, 1. aprilu si 1. iuliu a fiecarui anu.

§. 15. Fie care individu ce va ocupã un'a din statiunile amintite in §. 2 lit. a) este obligatu a contribui sum'a amintita in §. 14.

§. 16. Bani incassati, se vor administrã si manipulã, precum va decide adunarea generala a reuniunii.

§. 17. Fondulu acestei reuniunii este menitu spre ajutoriu numai pentru invetiitorii si subinvetiitorii acestoru inspectorate (Vedi § 2.)

§. 18. Intemeiitorii si sucesorii acestui fondu, — si-tienu dreptulu, ca acest'a sã se pãta incorporã cu altulu numai la casu, candu s'ar infintia unu fondu generalu pentru toti invetiitorii rom. gr. ort. din partile anesate diecesei Aradului, din care apoi sã pãta primã ajutoria amesuratu concursintiei loru banale spre scopulu reuniunii, dupa preserisele §§. 1 si 10; ẽra incorporarea numai pe bas'a acestoru statute cu pluralitatea voturiloru se pôte intemprã.

§. 19. Invetiitorii si sucesorii acestui fondu si-reserva dreptulu ca la casu de incorporare cu fondulu amintitu in §. 18 intro membrii administrativi a aceluia sã fia reprezentati cu doi alesi din sinulu loru.

IV.

Oficialii si ivilie reuniunii.

§. 20. Oficialii reuniunii constatũ din 1 presiedinte, 2 vicepresiedinti, 1 cassariu, 1

controlorũ, 2 notari si 1 avocatũ, cari se alegũ din sinulu membrilor ordinari or. fondatori ai reuniunii, fiecare pe trei.

§. 21. Pentru conducerea administrativa se va alege unu comitetu de 10 membri dintre cei ordinari ori fondatori ai reuniunii, cu locul de activitate in Temisiõra.

§. 22. Alegerea oficialiloru se va face prin majoritatea absoluta a voturiloru.

§. 23. Comitetul in genere va ingriji pentru incassarea si manipularoa baniloru, pentru conchiamarea adunãrii generale la tempulu seu, si elaborarea de proiecte in tãte afacerile interne si esterne a le reuniunii.

§. 24. Comitetul in fiecare anu va substerne adunãrii generale repõrte despre activitatea sa.

§. 25. La casu de urgintia, comitetulu si-va dã opiniunea presiedintelui de a convocã siedintie extraordinaria

§. 26. Oficialii reuniunii si membrii comitetului in specie au urmãtoriele afaceri:

a) Presiedintele presiede in adunãriile generali si ale comitetului si conchiamã adunãriile de ambele categorii.

b) Vicepresiedinti, in absintia presiedintelui, suplinescu indetoririle aceluia de dupa intaiatarea alegertii.

c) Cassariulu incassẽz abanii dela membri, ii elõca in õresicare cassa de pastrare, dã afara bani pe cele de lipsa, decise prin comitetu si preliminate de adunarea generali si este responsabilu pentru averea reuniunii.

b) controlorulu controlẽza tãte cuitantiele si contra cuitantiele.

e) Notariu au a face: celu d'antãiu alesu duce protocolulu despre tãte afacerile reuniunii si a comitetului, ẽra alu doile alesu duce corespondintiele reuniunii si a comitetului, in casu de lipsa se suplinescu unulu pre altulu.

f) Avocatulu duce causele reuniunii.

§. 27. Pentru causele presonale obveninde intre membrii reuniunii, sãu urdiende prin auctoratulu reuniunii se statorese jude-tiulu compromisu.

§. 28. Oficialii si membrii comitetului reuniunii pãrta oficiulu gratis.

§. 29. Pana la aparerea unui organu scolasticu mai estinsu, reuniunea sã alege pentru publicarea agendelorũ sale diuariulu „Albina“ din Pesta.

§. 30. Reuniunea va ave unu sigilũ, cu inscriptiunea: *Sigilulu reuniunii invetiitoriloru romani gr. ort. din inspectorele Temsiõra Vinga.*

§. 31. Statutele acestea numai in adunarea generala prin majoritatea voturiloru se potũ modifiã.

Beregsu, in 12. aprilu, 1873.

Andreescu, m. p. invetiãt. ca presied. reun. S. Luminosũ m. p. notariulu reun.

Nr. 677.175. sc. Statutele acestea se aprõba, si in copia autentica se depunu in archivulu consistorialu. — Datu in Siedintiã a IV. a Senatului de scõle, Aradu in 10. maiu 1873.

Procopiu Ivacovicu, m. p. Episcopulu Aradulu.

Ioanu Moldovanu, m. p. Secretariu consistorialu.

Inscõntiare.

Precum s'a amintitu la timpulu seu intr'o corespundntia ce am publicatu din Caranse besiu, dlu artistu Jonescu, dandu sub timpulu sinodului diecesanu de estu tempu o representatiune teatrale natiunale intru profitulu fondulu nostru teatrale, cascigulu curatu de 40 fl. v. a. Pa admanuatũ dlu Babesiu, pentru de a-lu administrã cassei acelu fondu. Dupa-ce dlu Babesiu tempu indelungatu n'a potutu sã se intelnẽsca cu dlu Vulcanu, cassariulu fondulu teatrale, acum cu ocaziunea siedintieloru consistoriului metropolitanu in Sibiu, intrebãndu la Institutulu nostru „Albina“ si aflãndu cã cãrticiei'a despre bani acelu fondu teatralu, depusi la acestu institutu, se afla in pastrare in cass'a de fern a Institutului, s'a folositu de ocaziune si a depusu banii 40 fl. de la sine pentru fructificare totu la acelu institutu, introducendũ-i in cãrticiei'a fondului, pre langa observatiunea despre originea lorũ si despre depunetoriu. — Acest'a in tipu de dare de sãma publica se reporta aici. —

Anunciu

Predãndu-mi-se de catra post'a din Deva multe pachete rupte si intre-deschise, si din unulu de acestea lipsindu cu totulu 50 fl. v. a. si epistol'a, — rogu pre toti acei domni ce-mi tramitu bani prin posta, sã nu mi-ii tramita in pachetu, ci prin avise postale, adeca predati deschisi postei; astfeliu speru cã nu se vor potẽ instrainã banii din pachete. *)

Deva, in 6 augustu n' 1873.

Constantia de Dunca-Schiãu.

Convocare

In consecintia insarcinãrii primite din partea conferintiei nãstre din anulu trecutũ, subsemnatulu mi iẽu voi'a a conchiamã pe toti invetiitorii r mani gr. ort. din tractulu protopresbiteralu alu Chisineului la consultãriile fratiesci de tõmna, cari — conformu conclusului conferintiei din anulu trecutũ de sub nr. 12/872 — vor ave locu in Chisineu la 8/20 augustu a. c. si dilele urmãtorie.

Cãndu vinu cu placere a satisfacẽ acestui angagiamentu alu meu, nutrescu cea mai viua sperantia cã iubiti mei confrati, patrungi fiindu de sublim'a idea de asociare si a calificatiunei de sine, carea este adã talismanulu tuturoru corporatiuniloru si claselorũ omenimei: vor evitã ori ce pedece, ori ce obstacelle s'ar opune intru a participã la aceste convãturi nu de pucinu interesu pentru lastarii cruduti ai dulcei nãstre natiuni.

Socydoru, la 23 iuliu /4 aug. 1873.

Ionu Savonescu, mp.

docinte si presied. conferintiei invet. din tractulu Chisineului.

Publicatiuni tacsabili.

„ALBINA“
instituto de creditu si economii in Sibiu.

Domnii posesori ai certificatelorũ de actiuni ale institutului nostru cu numerii 283, 289, 304, 307, 316, 317, 367, 368, 381, 382, 604, 605, 649, 650, 686, 710, 818, 819, 826, 931, 964, 1018, 1019, 1032, 1033, 1063, 1128, 1129, 1140, 1170, 1358, 1274, 1377, 1378, 1384, 1385, 1386, 1392, 1483, 1484, 1585, 1587, 1588, 1589, 1632, 169, 1699, 1792, 1797, 1798, 1799, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1843, 1853, 1935, 1954, 1955, 2203, 2205, 2271, 2282, 2349, 2438, 2634, 2635, 2638, 2700, 2726, 2733, 2734, 2774, 2779, 2803, 2806, 2807, 2808, 2809, 2820, 2878, 2879, 2880, 2881, 2882, 2885, 2886, 2893, 2927, 2949, 2950, 2954, 2955, 2956, 2999, platindu pana acum numai 3 rate de actiune, sunt rugati a raspunde la cas'a institutului ratele restante dupa actiunile dlorũ in consunetu cu publicatiunea din 1. iuniu 1872 nr. 337, adeca in 5 rate sãu cãte 50 fiorini de actiune, celu multu pana in siese septemane de la publicarea din urma a acestei convocãri, pentru evitarea urmãrilorũ proviedute in § 11 din statute, respective a anulãrii certifi-catelorũ amintite.

Directiunea institutului de creditu si economii „Albina.“

Concursu.

Devenindu postul medicalu a Comunei Otlaca in vacantia, din imputernicirea reprezentantiei comunale subscrise, prin acestã publicãmu concursu de nou: deci toti acei domni medici, cari sunt provieduti cu diplome de doctori in medicina si posedu limb'a romana, — si voiescu a concurge la postulũ acẽst'a, sã binevoiesca a si substerne recur-surile sale catra subscrise Antistia pana in 31 augustu a. c. au pecalea postalã, au in persõna.

Salariulu anualu este 800 fl. si pentru tota visit'a 20 cr.

Otlaca, 4 iuliu 1873. 1-3

16deru Bradu m. p. Petru Suciu m. p. jude. notariu.

*) Rogãmu pre onor. tele redactiuni a diurnaleloru romãne, ca sã reproducã aceste linii —

Concursu

Se publica de nou in urmarea otãrii comitetului parochialu din 22 iuliu a. c. st. v. pentru postul invetiatorescu din com. Partoãiu, protopresbiteratulu Ciãcovei, pana in 8 septembru 1873 st. v. in care diua va fi alegeroa.

Emolumintele sunt in bani: gata 300 fl. v. a. 6 orgii de pare, din care are a se incãldi si scõl'a, 3 jugere de pamentu aratoriu, 3/4 jugeru gradina estrãvilana, 20 cruceri dela fiecare in momentare, corteiu liberu si gradina de legume. —

Doritorii de a ocupã acostu postu sunt avisati a-si tramite recursele lorũ bine instruite amesuratu statutului Org. si adresate respectivului comitetu parochialu catra D. Alexandru Popovicu, adm. protoposescu in Fizesiu per Königsgnad.

Partoãiu, in 22 iuliu 1873. 1-3

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu dlu adm. protoposescu

Concursu.

Pentru intregirea postulu invetiatorescu din comun'a gr. ort. rom. Foeniu, comitatulu Torontalu, protopresbiteratulu Ciãcovei, se scrie concursu prin acẽst'a pana in 26 august a. c. st. v. in care diua va fi si alegeroa. —

Emulumintele sunt in bani gãta: 300 fl. v. a. dela comuna, si 40 fl. dela Ilust. Sa Dn. Andreiu Mocioni, 2 jugere de pamentu aratoriu, 2 orgii de lemne, 8 de paie, gradina pentru legume si cortelu liberu. —

Doritorii de a ocupã acestu postu, sunt avisati a-si motivã recursele lorũ conformu dispușetiunilorũ statutului org. bisericescu si adresate Comitetului parochialu a-le tramita M. on. D. Alexandru Popovicu, admin. protopopu in Fizesiu per Königsgnad.

Foeniu, in 22 iuliu 1873.

1-3 Comitetulu parochialu.

In contielegere cu Dlu admin. protoposescu

Concursu.

La Scõlele centrale romãne ort. or. din Brasiovũ se scrie concursu pentru ocuparea urmãtorielorũ posturi:

1. unu postu de profesorũ pentru limb'a si literatur'a magiara la scõl'a comercialã realã;

2. unu postu de profesorũ pentru music'a vocalã la gimnasiu si la scõl'a comercialã realã cu 10 õre pre septemana;

3. douẽ pesturi de invetiatori adjuncti la clas'a antãia si adõu'a paralela a Scõlei normale (primãrie) de baeti.

Cei ce dorãscu a ocupã unulu din aceste posturi, sã binevoiesca a adresã la subscrise a Eforia scõlara — celu multu pana la 20 augustu (1-a sept.) a. c. concursule lorũ insõcte de documentele, prin care sã dovedẽsca: a) cã sunt de natiunalitate romana si de religiunea ort. or.; b) cã au conduita morala si politica buna; c) cã au calificatiunea receruta pentru postulũ, la care competãdia. — La constatarea calificatiunei sãvesce ca normativa Statutulu otganicũ alu Metropolitãi romãne gr. ort. din Ungaria si Ardelũ si Regulamentulu prov. archidiecesanu pentru esaminarea profesoriloru si invetiitoriloru dela scõlele romãne confesionale. — Competitori, cari au sãu esamenu formale, sãu o prasa scõlara, vor fi preferiti. —

Salariulu anualu pentru profesorulu de limb'a si literatur'a magiara este 800 fl. v. a. pentru celu de music'a vocalã 500 fl. v. a. si pentru unu invetiatoriu adjunctu 300 fl. v. a. prospectu de naintare si dreptu de pensiuare

Celu alesu de profesorũ sãu invetiatoriu sãvesce anulu primu de probã, ẽra dupã aceea se denumesce definitivũ, decã va fi depusu essãmenulu prescriu. 3-3

Brasiovũ, 16/28 iuliu 1873.

Eforia Scõleloru centrale romãne ort. or.

Invitare de prenumeratiune

„ALBINA!“

Pe alu II-lea semestru, resp. alu treilea patrãriu de anu, cu conditiunile de pana acuma si cari se vedũ in fruntea foii.

Redactiunea.